A°. 1888 N°. 2.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

tot voorziening tegen besmettelijke ziekten in de Kolonie Curaçao.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is bepalingen vast te stellen tot voorziening tegen besmettelijke ziekten in de Kolonie Curaçao.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, en gelet op de tweede zinsnede van art. 50 van het Regeerings reglement dezer kolonie, vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1.

De besmettelijke ziekten, waarop deze verordening van toepassing is, zijn:

a. Aziatische Cholera.
b. Pest.
c. Tijphus en febris tijphoida.
d. Gele Koorts.
e. Pokken (variolae en varioloïdes.)
f. Roodvonk.
g. Diphteritis.

Bij besluit van den Gouverneur kan, na ingewonnen advies of op voorstel van den Geneeskundigen Raad, deze verordening geheel of gedeeltelijk ook op andere ziekten in deze geheele kolonie, of op een of meer der tot deze kolonie behoorende eilanden tijdelijk van toepassing worden verklaard.

Art. 2.

De Procureur-generaal is bevoegd, na ingewonnen advies van een geneeskundige, lijders aan eene besmettelijke ziekte, die zich in slaapsteden of logementen bevinden, naar eene openbare inrichting of andere verblijfplaats ter verpleging

te doen overbrengen, wanneer de toestand van den lijder overeenkomstig de verklaring van den geneeskundige, zulks gedoogt.

Art. 3.

De Procureur-generaal is bevoegd in de in het vorige artikel genoemde slaapsteden of logementen maatregelen tot ontsmetting, en, na ingewonnen advies van den Stadsgeneesheer ook andere maatregelen ter voorkoming van verspreiding der ziekte voor te schrijven, en zoo noodig, te doen uitvoeren.

Bij verzet tegen de volgens dit en het voorgaande artikel te nemen maatregelen, wordt de slaapstede of het logement door den Procureur-generaal, na ingewonnen advies van den Stadsgeneesheer, gedurende een door hem te bepalen tijd gesloten verklaard en niet heropend alvorens behoorlijk ontsmet te zijn.

Art. 4.

De Procureur-generaal is bevoegd, na ingewonnen advies van den ambtenaar in het vorig artikel vermeld, huizen, vaartuigen of andere plaatsen, die brandpunten van besmetting zijn of dreigen te worden, geheel of gedeeltelijk, ten koste van de kolonie te doen reinigen of ontsmetten.

Art. 5.

De Procureur-generaal is bevoegd, besmette of van besmetting verdachte voorwerpen ten koste der kolonie te doen ontsmetten, of na voorafgaande onteigening, te doen vernietigen. In zijne daartoe te nemen beschikking worden de goederen die onteigend moeten worden, met opnoeming van de namen der eigenaars, aangewezen, en wordt daarin wijders melding gemaakt van de schriftelijke verklaring van een geneeskundige, waaruit van de noodzakelijkheid der onteigening blijkt.

De beschikking wordt op de gebruikelijke wijze ter openbare kennis gebracht. De in de beschikking ter onteigening aangewezen goederen worden door of van wege den Procureur- generaal onmiddellijk in beslag genomen.

De artt. 64, 65 en 66 der verordening van 13 Juli 1887 regelende de onteigening ten algemeenen nutte (Publicatieblad N°. 23) zijn op deze onteigening toepasselijk.

Art 6.

Op elk tot deze kolonie behoorend eiland wordt door de zorg van het Bestuur eene gelegenheid tot afzondering en verpleging van lijders aan besmettelijke ziekten ingericht, zoodra zulk eene inrichting noodzakelijk blijkt te zijn.

Art. 7.

Bij het verschijnen of dreigen van besmettelijke ziekten, kan de Procureur-generaal ten koste der kolonie verzamelingen van mest, of ander vuil, waar die zich ook bevinden, doen

opruimen of onschadelijk maken en andere voorzieningen tot bevordering der openbare reinheid treffen.

Dit geschiedt niet, dan nadat hij dien het aangaat, in de gelegenheid is gesteld, binnen een door den Procureur-generaal te bepalen tijd, daarin op eigen kosten te voorzien.

Art. 8.

Het is verboden lijders aan eene besmettelijke ziekte te vervoeren of te doen vervoeren behalve in de gevallen in deze verordening aangewezen; zich, daaraan lijdende, naar eene andere plaats te begeven; voorwerpen, die in aanraking waren met lijders of overledenen aan eene besmettelijke ziekte of daarvan afkomstig, te vervoeren, te doen vervoeren, ten geschenke of in gebruik te geven of te doen geven, te nemen of te doen nemen, tenzij na ontsmetting volgens artikel 19; door onvoorzichtigheid of achteloosheid gevaar van besmetting, dat voorzien kan worden, voor anderen te doen ontstaan.

Art. 9.

Vervoer van lijders aan eene besmettelijke ziekte naar eene zieken-inrichting of naar hunne woning is geoorloofd volgens de daarvoor te stellen voorschriften van den Procureur-generaal, gehoord den Stadsgeneesheer.

Dit vervoer met gebruik van openbare vervoermiddelen is verboden. Voer-of vaartuigen waarmede het vervoer heeft plaats gehad, moeten onmiddellijk daarna worden ontsmet.

Indien het vervoer naar een ander district geschiedt, geeft de bevoegde autoriteit van de plaats van vertrek aan de bevoegde autoriteit van de plaats van bestemming kennis van de verleende vergunning en van de daartoe gegeven voorschriften.

Art. 10.

Overledenen aan Aziatische Cholera, tiphus of febris tiphoïda, gele koorts, pokken, roodvonk of diphteritis mogen niet worden vervoerd naar andere dan de voor de ingezetenen gebruikelijke, algemeene of bijzondere begraafplaatsen.

Het vervoer mag niet plaats hebben in voer-en vaartuigen voor levenden bestemd, en moet langs den kortsten weg geschieden, met inachtneming van door den Stadsgeneesheer te bepalen voorzorgsmaatregelen, om het begeleidend personeel voor besmetting te vrijwaren.

Art. 11.

Bij elke begraafplaats wordt, uiterlijk binnen een jaar na het in werking treden dezer verordening, een lokaal ingericht voor tijdelijke bewaring van overledenen aan eene besmettelijke ziekte. Bij verzuim wordt, door de zorg van den Procureur-generaal, ten koste van hen aan wie de begraafplaats behoort, ten spoedigste zoodanig lokaal ingericht.

Art. 12.

De Procureur-generaal kan, indien de zorg voor de gezondheid van de bewoners van het sterfhuis of van de bevolking dit vereischt, onmiddellijk vervoer naar het lijkenhuis gelasten van overledenen aan eene besmettelijke ziekte.

Noch in het huis, waarin zich een aan eene besmettelijke ziekte overledene, bevindt, noch bij het vervoer van zulk een overledene, noch in het lijkenhuis op de begraafplaats mogen meer personen worden toegelaten, dan voor het begraven van het lijk hoogst noodig zijn.

Art. 13.

Bewoners van huizen of vaartuigen, waarin eene besmettelijke ziekte voorkwam, mogen geen scholen bezoeken, dan na verloop van acht dagen nadat de ziekte en het gevaar van besmetting, volgens schriftelijke verklaring van een geneeskundige, uit die huizen of vaartuigen geweken is.

Deze verklaring is vrij van zegelrecht.

Het verbod wordt opgeheven zoodra ontsmetting overeenkomstig art. 19 heeft plaats gehad.

Art. 14.

Hoofden of Bestuurders van de in het vorig artikel genoemde inrichtingen mogen de daarbij vermelde personen, zoolang het verbod duurt, niet tot die inrichtingen toelaten.

Art. 15.

Onderwijzers, onderwijzeressen of leerlingen, die niet, blijkens verklaring van een geneeskundige, met goed gevolg of meer dan eens de inenting der koepokken hebben ondergaan of aan de natuurlijke kinderpokken (variolae) hebben geleden, worden in de scholen niet toegelaten.

De vorm, de plaats, de wijze van inlevering, bewaring en teruggave dier verklaringen worden bij besluit van den Gouverneur geregeld.

Art. 16.

Op elk tot deze kolonie behoorend eiland, wordt door de zorg van het Bestuur zooveel mogelijk minstens een maal in de drie maanden gelegenheid gegeven tot kostelooze inenting en herinenting. Tijd en plaats voor de inenting wordt bij openbare aankondiging ter algemeene kennis gebracht.

Art. 17.

Het hoofd van een gezin, de houder of houderes van eene slaapstede of van een logement, de schipper van een in de haven vertoevend vaartuig, de bestuurders van gestichten van weldadigheid en zieken-verzorging, van het krankzinnigen en het Leprozen-gesticht en der gevangenissen geven, wanneer daarin eene besmettelijke ziekte voorkomt, hiervan terstond, of uiterlijk binnen 12 uren, nadat hun het feit ter kennis is gekomen, mededeeling aan den Procureur-generaal.

Gelijk voorschrift geldt voor de Districtmeesters ten aanzien van hunne respectieve Districten.

Art. 18.

Huizen en vaartuigen, waarin eene besmettelijke ziekte voorkomt, worden onmiddellijk en uiterlijk binnen 12 uren na de aangifte, door de zorg van den Procureur-generaal voorzien van een van buiten duidelijk zichtbaar kenmerk zoo noodig van meer dan één de woorden "besmettelijke ziekte" en den naam der ziekte vermeldende. Die vermelding geschiedt, behalve in het Nederlandsch, ook in de landstaal.

Het kenmerk moet aldaar verblijven, totdat door eene verklaring van eenen geneeskundige is gebleken, dat het gevaar voor besmetting geweken is.

Art. 19.

De regelen omtrent het verbranden of op andere wijze vernietigen van voorwerpen, het ontsmetten van besmette en van de bij art. 5 genoemde voorwerpen, de ontsmetting van gebouwen, voer- of vaartuigen, en de onschadelijkmaking van alles wat besmettelijke ziekten veroorzaken of onderhouden kan, worden door den Procureur-generaal den Stadsgeneesheer gehoord, vastgesteld.

Art. 20.

De Stadsgeneesheer is bevoegd bij het verschijnen en bij het heerschen eener besmettelijke ziekte, ter uitvoering van de bepalingen dezer verordening, tusschen zons op- en ondergang woningen binnen te treden, na daartoe van den hoofdbewoner de uitdrukkelijke toestemming te hebben verzocht en verkregen.

De Stadsgeneesheer is verder bevoegd, bij weigering van zoodanige toestemming, de woningen, ondanks den wil der bewoners binnen te treden, doch niet dan voorzien van een schriftelijken last van den Gouverneur en in bijzijn van den Procureur-generaal, den Advocaat-generaal, den Kantonrechter of een districtmeester.

Het aanzoek tot verkrijging van zoodanigen last geschiedt schriftelijk met opgave van den naam van den hoofdbewoner der woning, waarvan het binnentreden door den Stadsgeneesheer wordt noodig geoordeeld en met vermelding van de redenen, die hem dat binnentreden, ondanks den wil van den hoofdbewoner, noodzakelijk doen voorkomen.

De last wordt voor elk bijzonder geval gegeven en is slechts voor een enkel bezoek geldig.

Van dat binnentreden wordt door hem, die, krachtens bovenstaande bepaling, daarbij tegenwoordig is geweest, binnen 2 maal 24 uren op den ambtseed, met vermelding van het nummer en de dagteekening van de beschikking des Gouver-

neurs waarbij de last is gegeven, proces-verbaal opgemaakt en aan hem, wiens woning is binnengetreden, in afschrift medegedeeld.

Art. 21.

Op de eilanden der kolonie buiten Curaçao worden de bij deze verordening aan den Procureur-generaal opgedragen bemoeiingen door den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie; en die welke aan den Stadsgeneesheer zijn opgedragen door den gouvernements geneeskundige verricht.

Op de eilanden wordt de last, waarvan in het vorig artikel sprake is, door den Gezaghebber gegeven.

Art. 22.

Met eene boete van *f* 5.— tot *f* 25.— en met gevangenisstraf van een tot drie dagen, te zamen of afzonderlijk, wordt gestraft:

1°. het niet opvolgen der voorschriften door den Procureur-generaal, krachtens art. 3, 1ste lid, gegeven;

2°. overtreding van art. 10, 1ste en 2de lid, 13 en 14;

Wegens het in de schoolzenden van kinderen in de gevallen voorzien bij art. 13, zijn de ouders of voogden dier kinderen strafbaar.

Wegens overtreding van art. 15 zijn verder strafbaar de hoofden of bestuurders der scholen, die de onderwijzers of onderwijzeressen hebben toegelaten; en de onderwijzers of onderwijzeressen zelven, die onderwijs op de school hebben gegeven.

3°. overtreding van artt. 8 en 9, 2de lid, indien de overtreder met den aard der ziekte bekend was.

Art. 23.

Met eene boete van *f* 10.— tot *f* 100.— en met gevangenisstraf van drie dagen tot eene maand, te zamen of afzonderlijk wordt gestraft:

1°. Het verzet tegen de uitvoering van maatregelen krachtens art. 3, 2de lid, 4, 12 en 18 voorgeschreven, onverminderd de straffen tegen rebellie in het Wetboek van Strafrecht bedreigd.

2°. Overtreding van art. 9, 2de lid en 10, 2de lid, indien de overtreder met den aard der ziekte bekend was en van art. 17.

3°. Het wegnemen, verplaatsen, onleesbaar of onzichtbaarmaken van het kenmerk in art. 18 vermeld.

Art. 24.

Met eene boete van *f* 10.— tot *f* 75.— en gevangenisstraf van 2 tot 45 dagen, te zamen of afzonderlijk, wordt gestraft

weigering van toelating in het geval bij art. 20 tweede lid voorzien, onverminderd zwaardere straffen in geval van daden van geweld, of wederspannigheid.

Art. 25.

Bij de invoering dezer verordening vervallen alle vroegere bepalingen, omtrent ziekten hierin vermeld vastgesteld.

Art. 26.

Deze verordening treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Gegeven te Willemstad den 28 Februari 1888.

N. VAN DEN BRANDHOF.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

Uitgegeven den 29 Februari 1888.
De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.